

V: Kolikokrat sem zanjo kot mrtev otrok, brez božjega življenja! O Marija!

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

14. postaja: Jezusa položijo v grob

P: Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: V grob so ga položili.

V: Kako se zadržim do žalujočih, ki so izgubili očeta, mater, ženo ali moža, otroka, sorodnika, prijatelja? Razumem njih bolečino?

P: Sem spoštljiv pri pogrebu, pri pogrebščini?

V: Polagam druge v grob z vero v vstajenje?

P: Živim iz vere, da s smrtjo ni vsega konec?

V: Živim vero v vstajenje in večnost?

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

Sklep

P: Gospod, hvala ti, ker si me danes poučil, da naše trpljenje ni mračno tlačanstvo, ki se mu zaman upiramo, v katerem obnemoremo in obupamo.

V: Križev pot mi sprašuje vest! Kdo bi si mislil?

P: Ta pobožnost je težka.

V: Zapiši mi to resnico globoko v srce, da je nikdar ne pozabim. Amen.

PETEK ZVEČER

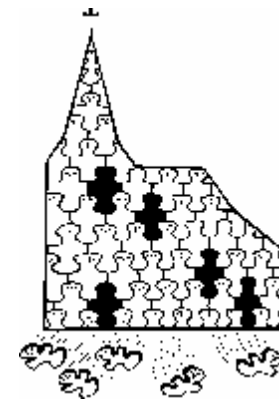
VEČERNE MOLITVE

PESEM:

Če letal bi ... (str. 27)

BRALEC 1:

»Vsak človek je zase svet, čuden, svetel in lep kot zvezda na nebu, vsak zase zori, počasi in z leti. A kamor že greš, vse poti je treba na novo začeti. Tako živimo ljudje.«

BRALEC 2:

Oče tu sem. Maloprej sem taval po brezpotju glasnega sveta. Zdaj pa sem ustavil korak in poslušam tišino Tvojega miru. Ti veš, da si želim doživeti pogled Božje miline, prišel sem, a jaz le čakam, da me svet popelje dalje v slepo ulico.

A tu sem. Sprejmi svojega otročiča, o moj Gospod in daj, da tvoja puščica prestreli mojo vest. Želim, da me Tvoj dotik prebudi iz predolgega spanca.

(Tišina)

VSI:

Dobri pastir in gostitelj (Ps 23)

GOSPOD je moj pastir,
nič mi ne manjka.

Na zelenih pašnikih mi daje ležišče;
k vodam počitka me vodi.

Mojo dušo poživlja, vodi me po pravih stezah zaradi svojega imena.
Tudi če bi hodil po globeli smrtne sence,
se ne bojim hudega, ker si ti z menoj,
tvoja palica in tvoja opora, ti me tolažita.

**Pred mano pogrinjaš mizo
vpričo mojih nasprotnikov;
z oljem mi maziliš glavo,
moja čaša je prepolna.**

Le dobrota in milina me bosta spremljali
vse dni mojega življenja;
prebival bom v hiši GOSPODOVI
vse dni življenja.

Slava Očetu ...

(tišina)

BRALEC 1:

Vstani!

Ozri se okrog sebe ...

Kaj vidiš?

Poglej sobrata ...

Si opazil Njega?

On sveti iz vsakega izmed nas. V vsakem je On ... On, ki gradi
Cerkev.

In kaj je Cerkev?

Verjetno več kot le dolgočasna stavba polna kipov, fresk in zlata ...

CERKEV SMO MI!!!

Jezus je v vsakem izmed nas, v naših živih telesih, in z nami gradi
svojo Cerkev, v njej pa veje Duh, ki nam daje obilne darove.

(Tišina)

BRALEC 2:

*»In vsak, kdor je zapustil hiše ali brate ali sestre ali očeta ali mater
ali otroke ali njive zaradi mojega imena, bo dobil stokratno in dobil v
delež večno življenje.« (Mr 10, 29-30)*

11. postaja: Jezusa pribijejo na križ

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Pribili so ga: roke, noge, za vse kar sem slabega storil z rokami, za
vse moje napačne korake, slaba pota.

V: Pa tudi za vse, česar nisem dobrega storil: zato ker nisem šel
pomagati, nisem šel obiskat bolnika, nisem šel delati, nisem šel k
maši.

P: Nisem šel, pa sem imel zdrave noge.

V: Nisem storil, pa sem imel zdrave roke.

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

12. postaja: Jezus umrje na križu

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Umrli je za moj greh, ki je ubil v meni božje življenje, ali ga vsaj
postavil v nevarnost.

V: Pri vsaki maši se znova daruje zame. Meni pa maša tako malo
pomeni.

P: Ko je umiral, je klical: "Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo."
Jaz pa ne znam odpuščati, ne znam opravičiti, ne znam se vživeti v
bližnjega in ga ne skušam razumeti.

V: Ali sem Jezusu sploh kaj hvaležen?

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

13. postaja: Jezusa snamejo s križa in položijo Mariji v naročje

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Mariji so ga položili v naročje.

V: Ne ljubim dovolj Marije, ki je zame toliko trpela.

P: Ne častim je dovolj.

8. postaja: Jezus nagovori jeruzalemske žene

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Žene so jokale, ko so ga videle.

V: On je pa rekel, naj rajši jokajo nad seboj in nad svojimi otroki.

P: Kesanja za greh je prosil.

V: V meni je pa tako malo resničnega kesanja. Sploh se premalo zavedam, da sem grešnik in s tem kriv nereda v svetu.

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

9. postaja: Jezus pade tretjič pod križem

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Že tretjič na tleh. Strt je do kraja.

V: Toda Jezus vseeno s težavo vstane in gre naprej.

P: Ni čudno, če padem. Toda obležati ne smem. Jaz pa tolikokrat mislim, da zares ne morem premagati te in one strasti. Predam se grehu in obležim, ko bi se vendar še dalo vztrajati.

V: On je trikrat padel in vstal, da bi tudi jaz poskušal z njegovo pomočjo.

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

10. postaja: Jezusa slečejo in mu ponudijo vina z žolčem mešanega

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Slekli so ga pred vso množico. Kako mučno mu je bilo. Sram ga je oblil.

V: Premalo čuta sramežljivosti imam.

P: O, moji grehi s telesom in spolnostjo. Misli, želje, pogledi, dejanja.

V: O, kako je ves svet obseden s tem, pa laže, da je to ljubezen. Morda tudi jaz?

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

(Tišina)

BRALEC 1:

Bog nima rok,

ima samo moje roke,

da dela danes svoje delo.

Bog nima nog,

ima samo moje noge,

da vodi človeška pota.

Bog nima ustnic,

ima samo moje ustnice,

da govorijo ljudem o sebi.

Bog nima sredstev,

ima samo mojo pomoč,

da privede ljudi k sebi.

Bog potrebuje ljudi,

Bog potrebuje mene,

jaz sem edino Sveto pismo,

ki ga ljudje še berejo.

(Tišina)

BRALEC 1 in 2:

Oče, izročam se ti.

PESEM:

Jezus se ob morju ustavi (str. 75)

Hvalnica (str. 62)

Angelček varuh moj

SOBOTA ZJUTRAJ

JUTRANJA MOLITEV

PESEM:

Ljubezen me spreminja (str. 109)

Uvodna PESEM V ANGEL GOSPODOV:

Oče, ti si Bog nebes (str. 151)

MOLITEV:

Angel Gospodov

BRALEC 1:

Kdo sem?

Sem le en sam človek v množici drugih.

Zakaj sem poseben?

Ker tudi mene Bog kliče po imenu.

(G. Valič)

(Tišina)

BRALEC 2:

Vstopil sem in videl nespremenljivo luč, bila je večja, močnejša in je zaobjemala vesoljni prostor s svojo velikostjo. To je bila druga luč, ki me je sama ustvarila in jaz sem po njej nastal. Kdor pozna to luč, pozna resnico, pozna večnost, pozna ljubezen.

BRALEC 3:

Vsako jutro je mogočen in bogat kralj sprejemal darila svojih podložnikov. Prejel je že vse, kar je bilo možno dobiti, tako da se je že malo dolgočasil. Med drugim je prav vsako jutro na grad prišel tudi molčeč berač, ki je kralju prinesel jabolko. Izročil mu ga je in se nato, še vedno popolnoma tih, umaknil. Kralj, ki je bil navajen sprejemati veliko vrednejša darila, je z naveličano kretnjo vzel

5. postaja: Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Simon iz Cirene mu je prisiljen pomagati nositi križ.

V: Jaz pa sem se branil, da bi drugim pomagal.

P: Zaprem oči in srce, da ne vidim, kje bi se dalo pomagati: morda ženi, možu, otrokom ali obratno, med sodelavci in sosedi.

V: Vidim breme, pa ga nočem nositi.

P: Včasih pa pomagam z nejevoljo kot Simon iz Cirene. On je morda pozneje spoznal in bil vesel.

V: Včasih bi pomagal, pa nimam poguma zaradi drugih.

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

6. postaja: Veronika poda Jezusu potni prt

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Veronika se ga je usmilila.

V: Imela je sočutno srce. Kaj pa jaz? Velikokrat ljudje okoli mene trpijo, vendar me to nič ne gane.

P: Zakaj ne olajšam trpljenja s prijazno besedo, pogledom, z dejanjem? Ali me je sram?

V: Bojim se morebitne nevšečnosti.

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

7. postaja: Jezus pade drugič pod križem

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Spet je padel.

V: Tudi jaz spet in spet padam v greh. Ponavljam isti greh. Nisem stanovit, moj trdni sklep ni trden.

P: Ali imam razumevanje za ljudi, ki ponovno padajo v greh?

V: Draži me, ker se ne poboljšajo.

P: Usmili se nas, o Gospod! V: Usmili se nas.

P: Pomislimo na svoje družinsko življenje, na službo in delo, ki ga opravljamo!

V: Jezus je križ sprejel vdano, tiho, jaz pa se upiram in godrnjam!

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

3. postaja: Jezus pade prvič pod križem

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Marsikdo je padel zaradi mene.

V: Zapeljal sem ga v greh: povzročil sem mu težave, ki jih ni mogel nositi in se je zaradi tega jezil, stokal, klel.

P: Zaradi mene je padel v greh.

V: Zaradi mene otrok ni molil, ni bil pri maši in je malomaren pri učenju in verouku. Nisem ga naučil ljubiti Boga.

P: Moj slab zgled ga je zavedel, da zakolne, da vse gleda le po koristi in denarju ...

V: Ali ni zaradi mene kdo padel v nečisti greh ali vsaj imel skušnjave?

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

4. postaja: Jezus sreča svojo mater

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Srečal se je z Marijo, žalostno materjo.

V: Jezus je bil brez krivde. Zaradi mene pa je bila mati marsikdaj žalostna, bridko žalostna in v skrbah.

P: Včasih povzročam materi bolečine, tudi brez svoje krivde: že v njeni nosečnosti, ob rojstvu, ob mojih boleznih. Ali sem ji hvaležen, da je vse to sprejela in vdano z ljubeznijo nosila?

V: Ali se kdaj spomnim, koliko je zame in zaradi mene trpela?

Pa vse to velja tudi za očeta, za stare starše, vzgojitelje ...

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

jabolko. Toda komaj mu je berač pokazal hrbet, ga je začel zasmehovati. Ves dvor ga je pri tem posnemal. Beraču to ni vzelo poguma. Vsako jutro se je vrnil, da je v kraljeve roke položil svoj dar. Kralj je dar vzel in ga že povsem nezavedno položil v košaro, ki je stala poleg prestola. V košari so bila vsa jabolka, ki jih je prijazno in potrpežljivo prinašal berač. Košara je bila že zvrhano polna. Nekega dne je kraljeva priljubljena opica vzela enega od tistih sadežev in ugriznila vanj. Toda grizljaj je hitro izpljunila, potem pa vse skupaj zabrisala pod kraljeve noge. Presenečeni kralj je v notranjosti jabolka zagledal bleščeč biser. Hitro je ukazal prerezati vsa jabolka v košari – in v vsakem je našel biser. Nemalo začuden je kralj ukazal poklicati nenavadnega berača, da bi ga povprašal, kako je s tem. »Te darove sem ti, dragi kralj, prinašal, da bi ti pomagal razmeti, da ti življenje vsako jutro ponuja dragocen dar; ti pa nanj pozabljaš ali ga celo vržeš stran, ker te obdaja preveč bogastva. Ta dar je vsak nov dan, ki se začinja.« (Bruno Ferrero)

(kratka tišina)

BRALEC 4:

Od jutri naprej bom žalosten, od jutri.

Danes pa bom zadovoljen:

čemu bi bil žalosten, čemu?

Zakaj piha tako močan veter?

Zakaj bi se danes vznemirjal zaradi jutri?

Morda bo jutrišnji dan dober in jasen.

Morda bo jutri sijalo sonce.

Nobenega razloga za žalost ne bo.

Od jutri naprej bom žalosten, od jutri.

Danes, danes pa bom zadovoljen;

Na vsak grenak dan pa bom rekel:

Jutri bom žalosten.

Ne danes.

BRALEC 5:

Po dolgi ali kratki, po prespani ali neprespani noči, je za nas Gospod pripravil nove čudeže.

Zbudili smo se v novo jutro, kot del naših družin, prijateljev, župnij. Luč je posijala skozi naš droben mozaik, ki ga je on sestavil in določil prostor vsakemu izmed nas. Ta svetloba pronica skozi naš mozaik in sestavlja čudovito mavrico, ki se zrcali.

Ustavi se, poglej, kako se vse ujema, kako se vse izide.

On nas vse objema s svojo toplo in čutečo roko.

Vsak je pomemben, tudi ti. Če tvoj kamenček ne bi sestavljal našega mozaika, se le-ta sesuje v prah.

Zavzemi torej svoj prostor, bodi kamenček, ki prinaša skupnosti svoj dar, dopolnjuj našo skupino, to družino, da skupaj dozorimo v cvet ljubezni in svetlobe.

PESEM:

Kaj se je danes (Kako sem vesel) (str. 88)

KRIŽEV POT

MED SPOVEDOVANJEM

Med spovedovanjem molimo križev pot. Lahko uporabimo križev pot, ki je v nadaljevanju. Na voljo je še nekaj drugih križevih potov, ki so natisnjeni na listih.

KRIŽEV POT

Uvod

P: Jezus nosi breme križa in njegovo življenje se bo končalo s smrtjo in v grobu. Zakaj, zakaj se je to zgodilo?

V: Z bolečino in s sramoto v srcu priznamo: zaradi naših grehov.

P: Da, zaradi grehov! Pogledjmo, kako nam posamezne postaje križevega pota sprašujejo vest.

1. postaja: Pilat obsodi Jezusa na smrt

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Obsodili so ga, nedolžnega, najbolj svetega.

V: Jaz pa tolikokrat sodim, obsojam ljudi okrog sebe. Kar na hitro izrečem sodbo v svojem srcu in tudi z usti.

P: Opravljam, obrekujem! Ne potrudim se, da bi pogledal, ali imam dovolj tehtne razloge in dokaze.

V: In ti ljudje so moji bratje in sestre, pravzaprav Kristus sam.

P: Usmili se nas, o Gospod. V: Usmili se nas.

2. postaja: Jezus vzame križ na svoje rame

P: Molimo te Kristus in te hvalimo.

V: Ker si s svojim križem svet odrešil.

P: Naložili so mu križ, breme, sramotno breme.

V: Tudi jaz nalagam drugim breme: s svojo besedo, z zahtevnostjo, opuščanjem dela, z malomarnostjo pri delu in oni morajo nadomestiti in nositi križ namesto mene.

je vzravnal in jim rekel: »Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo.«

Nato se je spet sklonil in pisal po tleh. Ko so to slišali, so drug za drugim odhajali, od najstarejših dalje. In ostal je sam in žena v sredi. Jezus se je vzravnal in ji rekel: »Kje so, žena? Te ni nihče obsodil?« Rekla je: »Nihče, Gospod.« In Jezus ji je dejal: »Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in odslej ne greši več!«

RAZMIŠLJANJE

Običajno nam nekaj manjka in zato se v nepremišljenem iskanju tega oddaljimo od Boga in njegove brezmejne ljubezni. Je tisto kar iščemo v grehu: samozavest, potrditev, blažilo za bolečino, občutek ljubljenosti in sprejetosti takih kot smo, z vsemi pomanjkljivostmi ali polnjenje črne luknje, ki zija v nas? Ne glede na to, zakaj smo grešili, na koncu še vedno nemočno pristanemo na trdnih tleh, kjer lahko spoznamo svoje "zablode" in pogledamo resnici v oči. Tisto, kar smo iskali, zaradi česar smo se oddaljili od Njega, je še bliže kot prej - pred nami, z nami in v nas.

Iščimo potrebnega pri Bogu in našli bomo, prosimo in dalo se nam bo. Naj bo danes ta trenutek, ko bomo rekli Bogu: "Žal mi je, Oče", priznali sebi in Njemu svoje napake in jih obžalovali. Hkrati pa se zavedajmo, da nam On odpušča in nam s svojo nepojmljivo ljubeznijo pomaga narediti korak naprej v svoji rasti in življenju nasploh. Naj bo to trenutek, ko smo se zavestno odločili za nov začetek ... z Njim.

TRDNI SKLEP

V tišini naredimo trden sklep, ki bo pomenil našo resno namero, da se želimo spreobrniti.

KESANJE

Moj Bog, žal mi je ...

PESEM:

Znova se lahko rodiš (str. 257)

Vrnil se bom k Očetu (str. 24)

SOBOTA OPOLDNE

OPOLDANSKA MOLITEV

PESEM:

K tebi Bog (str. 78)

BRALEC 1:

Ps 27, 4-6

Za eno prosim GOSPODA,
to skušam doseči:
da bi prebival v GOSPODOVI hiši
vse dni svojega življenja,
da bi zrl GOSPODOVO milino,
premišljal v njegovem templju.

Zakaj on mi daje varstvo v svojem zavetišču
na dan nesreče,
skriva me v skrivališču svojega šotoru,
na skalo me vzdigne.

In zdaj se dviga moja glava
nad mojimi sovražniki, ki me obdajajo;
daroval bom v njegovem šotoru
daritve ob vzklikanju;
peti in igrati hočem GOSPODU.

BRALEC 2:

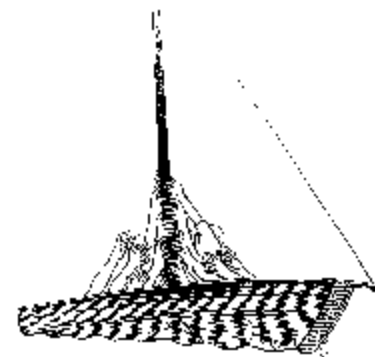
Da, za eno prosim Gospoda ...

Ko bi le za eno stvar ...

V meni je toliko želja, upov, sanj.

A kje so poti?

Jih znam najti, si jih upam poiskati?

(Tišina)

BRALEC 3:

Dva mlada moža, eden Američan, drugi Indijec, sta med nekim mednarodnim kongresom bivala v isti sobi. Med odmori sta se pogosto pogovarjala o veri. Izkazalo se je, da je Indijec zelo odklonilno razpoložen do krščanstva. Mladi Američan je poskušal odkriti razloge njegovega zavračanja krščanstva: »Le kaj te moti v Jezusovem nauku?« ga je vprašal.

»V Jezusovem nauku me nič ne moti,« je odgovoril Indijec. »Pač pa me moti, ker kristjani ne živijo kot Kristusovi učenci!«

BRALEC 1:

EVANGELIJ: Peter izpove vero (Mt 16, 13-19)

Ko je Jezus prišel v pokrajino Cezareje Filipove, je spraševal svoje učence: »Kaj pravijo ljudje, kdo je Sin človekov?«

Rekli so: »Eni, da je Janez Krstnik, drugi, da Elija, spet drugi, da Jeremija ali eden izmed prerokov.«

Dejal jim je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Simon Peter je odgovoril; rekel mu je: »Ti si Mesija, Sin živega Boga.«

Jezus pa mu je dejal: »Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, ki je v nebesih.

Jaz pa ti povem: »Ti si Peter in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala.

Dal ti bom ključne nebeskega kraljestva; in kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih; in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.«

BRALEC 2:

Kdo je bil Peter Skala? Preprost človek, delaven, marljiv, »mali človek«, neodločen, plašen, vendar goreč. Ljubil je Jezusa, pa vendar ga je zatajil. A Jezus ga je ljubil. Čeprav ga je v najtežjih trenutkih zapustil, ga je Jezus ljubil. Še več – postavil ga je za skalo, za temelj cerkve. Z njim, z njegovo vero, je začel ustvarjati novo življenje.

Nihče ni spregovoril niti besede.

Nihče se ni ganil, kajti nenadoma so vsi spoznali, da je Bog že odslužil vse, na kar so ga obsodili.

PESEM:

V Gospodu je moja moč

IZPRAŠEVANJE VESTI:

Marsikdaj nismo sami krivi, ampak kljub temu delamo napake:

- Si jih znamo priznati in si jih odpustiti?
- Se zavedamo svoje odgovornosti, da smo glavni igralci v svojem življenju?
- Si upamo povedati drugim resnico o sebi in svojih dejanjih, čeprav je boleča?
- Skušamo videti in odkriti v vsaki stvari, v vsaki dolžnosti, v vsakem izmed nas tisto dobro, ki ga imamo?
- Kakšno ceno damo sebi in drugim?
- Kaj me osrečuje in kaj me hromi? Kaj sem pripravljen/a storiti za trajno osebno zadovoljstvo, s katerim znam osmisliti in sprejeti tudi trpljenje?
- Se zavedam, da vsaka bolečina pripomore k rasti?
- in ... zakaj vse skupaj počnemo???

EVANGELIJ

Žena, te ni nihče obsodil? (Jn 8,1-10)

Jezus pa je krenil proti Oljski gori. Zgodaj zjutraj se je spet napotil v tempelj. Vse ljudstvo je prihajalo k njemu, on pa je sédel in jih učil. Pismouki in farizeji so tedaj pripeljali ženo, ki so jo zalotili pri prešuštvovanju. Postavili so jo v sredo in mu rekli: »Učitelj, tole ženo smo zasačili v prešuštvovanju. Mojzes nam je v postavi ukazal take kamnati. Kaj pa ti praviš?«

To so govorili, ker so ga preizkušali, da bi ga mogli tožiti. Jezus se je sklonil in s prstom pisal po tleh. Ko pa so ga kar naprej spraševali, se

Vse naokrog po planjavi je bilo na stotine takšnih skupin. Vsaka je imela kakšno pritožbo proti Bogu zaradi zla in trpljenja, ki ga je bil dopustil v svojem svetu.

"Kako srečen je Bog, da živi v nebesih, kjer je vse prijazno in sveto, kjer ni joka in strahu, lakote ali sovraštva. Le kaj Bog ve o vsem, kar mora človek na tem svetu prestati? Saj Bog živi v varnem zavetju," so dejali.

Tako je vsaka od teh skupin postavila svojega voditelja, ki so ga izbrali zaradi tega, ker je največ trpel ali trpela. Jud, črnc, nekdo iz Hirošime, strahotno iznakažen bolnik od artritisa, otrok, rojen brez rok ...

Sredi planjave so se med seboj posvetovali. Končno so spisali svojo tožbo. Bila je dokaj spretno sestavljena. Preden bi jih Bog smel soditi, mora prestati vse, kar so bili prestali oni.

PESEM:

V Gospodu je moja moč

Sklenili so, da je treba Boga obsoditi, naj živi na zemlji - kot človek!

"Naj se rodi kot Jud! Naj se dvomi o njegovem zakonskem rojstvu! Naložimo mu tako težko delo, da bodo celo člani njegove družine mislili, da je ob pamet, ko ga bo poskušal opravljati! Naj ga izdajo njegovi najbližji prijatelji! Naj ga krivično tožijo, naj ga sodi sovražna porota in obsodi strahopeten sodnik! Naj ga mučijo. Na koncu naj spozna, kaj pomeni, če si strahotno sam. Potem naj umre. Umre naj tako, da ne bo možno dvomiti o njegovi smrti. Prisotna naj bo množica prič, ki bodo smrt potrdile."

Ko je voditelj vsake skupine prebral svoj del razsodbe, se je iz zbrane množice dvignilo glasno mrmrajoče pritrdjevanje. Potem, ko je zadnji prebral svojo tožbo, je zavladala dolga tišina.

Minilo je 2000 let, Jezus pa je še vedno navzoč med nami. Vsak dan znova zida nove temelje, jih ruši in postavlja na novo. Koga izmed nas Jezus kliče in vanj postavlja vse upe? Si to ti, brat, si mogoče to ti, sestra? In najpomembnejše – si sploh pripravljen/pripravljena, da sprejmeš to pomembno vlogo? Če nisi, pomisli, kaj ti brani, da se podaš na to pot. Vedi, da pot ni lahka, ni vedno sončna in ravna; včasih je polna ovinkov, trnja in bolečine. Vendar On je vedno ob tebi – vedno te nosi na svojih rokah, te varuje in podpira. In če si se že odločil/odločila iti po Njegovi poti, premisli, kaj si pripravljen storiti Zanj, za to, da boš pravo in voljno orodje v njegovih rokah. Da boš vsak dan bolj vreden tega častnega imena – kristjan.

(tišina)

BRALEC 3:

Vsak dan znova se pripravi, da boš kristjan, da boš živel po Jezusovem nauku.

Bog ne zahteva polovičarstva, pač pa, da Njegov nauk širimo in živimo po Njegovem zgledu.

Če smo eden drugemu za zgled, bomo podobni Kristusovim učencem in v skupnosti zoreli, saj je le-ta tista, v kateri zori popolnost, nas napolnjuje in nam daje smisel.

Sami zase smo le droben dragulj. Vsak se blešči na poseben in unikaten način, vendar v vsej svoji lepoti zasije šele, ko ga opazujemo skupaj z drugimi dragulji.

Naj bomo mi ti dragulji, ki skupaj krasijo krono Jezusove (naše) Cerkve. Podajmo si roke, postavimo dlan poleg dlani: občutimo blazinice prstov in postanimo neprecenljiva krona Cerkve.

PESEM:

Ko Jezus je začel učiti (str. 96)

NEDELJA ZJUTRAJ:

JUTRANJA MOLITEV

PESEM:

Nasmeh v očeh (str. 131)

Deklica je prišla domov vsa objokana, ker je na šolski predstavi dobila nepomembno stransko vlogo, njeni sošolki pa je bila zaupana glavna. Mama jo je potolažila, ji obrisala solze, nato pa je vzela v roke uro in jo dala hčerki v roke.

»Kaj vidiš?« jo je vprašala mama.

»Zlat okvir, kazalca in številčnico,« je odvrnila deklica.

Ko je mama odprla zadnji del ure, jo je spet vprašala: »Kaj vidiš?«

Dekletce je pobliže pogledalo notranjost ure in se zazrla v zapleteni mehanizem, ki so ga sestavljali drobna kolesca ter drugi majhni kovinski deli.

»Ta ura bi bila neuporabna brez kateregakoli, tudi najmanjšega, najbolj drobnega in skritega dela,« jo je poučila mama.

Deklica si je materin nauk za vedno zapomnila.

Pomagal ji je v letih odraščanja in pozneje, da je spoznala pomembnost tudi še tako nepomembne dolžnosti ali opravila, ki so ji jih naložili.

Košček, delček, majhen kamenček. Jaz, ti, on, ona ... Skupaj ... Eno srce, tisočeri utripi. Vsi bijemo skupaj. Poslušaj ta popoln utrip.

Če ni tebe, brat, sestra, utrip opeša.

Daj, podaj mi roko in greva skupaj med ljudi. Skupaj bova gradila nov obraz Cerkve.

Klasične molitve: Tebe ljubim Stvarnik moj, O, Gospa moja ...

PESEM:

Stvarnik zemlje in neba (str. 195)

SPOKORNO BOGOSLUŽJE

PRIPRAVA NA SVETO SPOVED

PESEM:

Vsak dan mimo mene gre (str.242)

KRIŽ:

V imenu Očeta ...

PESEM:

V Gospodu je moja moč (str. 266)

ZGODBA:

Dolga tišina

Ob koncu časov je bilo po velikanski planjavi pred Božjim prestolom raztreseno na bilijone ljudi. Večina se je v strahu umaknila nazaj zaradi bleščeče svetlobe, ki je bila pred njimi.

Nekaj skupin v ospredju se je pogovarjalo z veliko vnemo - ne sramežljivo in boječe, temveč z vso bojevitostjo.

"Ali nas Bog lahko sodi? Ali sploh ve, kaj je trpljenje?" je vreščaje rekla mlada ženska. Odvihala je rokav, da bi pokazala vtetovirano številko iz nacističnega koncentracijskega taborišča. "Prestajali smo grozo, pretepanje, mučenje in smrt!"

Neki drugi skupini je črnski deček odpel ovratnik. "Kaj pa tole?" je vprašal in pokazal grdo odrgnino od vrvi. "Linčan - ne zaradi zločina, ampak zato, ker sem črnc."

V neki drugi skupini je bila noseča šolarka s trmastim pogledom: "Zakaj bi morala trpeti?" je zamrmrala. "Nisem bila kriva."

